

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી વિજયમતી નાટકનાં ગાયનો.

સ્થાપક અને પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રી વાંકાનેર નૃસિંહ નૌતમ નાટક સમાજ
વેળાવુ લેનાર

નૃસિંહ હિરણ્યકશીપુ આવનગરનાથા એન્ડ કો.
શ્રી વિજય નૌતમ નાટક સમાજના માલિક
મુલ. કરાચી.

અંગ્રેજીમાં મિલવા રૂ. ૧૦૦૦ પ્રસિદ્ધ કરવાને માનનીય છે.

દિલ્લીમાં પ્રેસમાં પ્રિન્ટ થી નાકલ કરાઈ છે. — કરાચી.

આવૃત્તિ ત્રીથી

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

કર્મીમત ૦—૨—૦

નામદાર મુખ્ય સરકારની

મવનમેન્ટ લેબોરેટરીમાં વિદ્વાન સરકારી ડાક્ટરે અમારી બનાવેલી બાદશાહી યાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઇઝ કરીને તેમાં ઠાંઠ પથુ બાતની હુકશ્વાનકારક ચીજ નથી એવું સરટીફિકેટ આપેલ છે. અને એ હિમદા રજવાડી દવા અકસીર દોષાયીજ વિશાયતમાં પાસ થએલા મોટા ડાક્ટરો, રાજા મહારાજાઓ, નવાઓ તથા દેશી અને ઇંગ્લેન્ડ અદસ્થો અને મોટા સરકારી અમલદારોમાં પથુ બહુ વખણાય છે.

બાદશાહી યાકુતી.

અનંગ વિલાસ

મમી તે હારથથી શુમારેલી લાઠાત પાછી લાવે છે. પુરપાતન કામમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી કીર્તિધારના નમામ બ્યાધી મટાડે છે. અને વિર્ધ ધટ્ટ બનાવી ખર્ચ પુરપાતન આપે છે. ખરી મરઘાઇ આપનાર અને નબળા માથુસને પથુ જીવાનમાં માદક જોરાવર બનાવનાર. આ દવાઓ લાભ લેવા અમારી ખાસ લલા મથુ છે. આ દવા વાપરવામાં ઠાંઠ પથુ બાતની પરેછની જરૂર નથી. ૪૦ ગોળીની ડબ્બી એકના રૂપીઆ દશ.

બાદશાહી યુનાની લેપ

હિમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે; અને તે નસોમે પ્રવેશી લાઠાત આપે છે. ખર્ચ પુરપાતન લાવવા માટે આ લેપ ફોલ્ડબંદ ઇલાજ છે. આગેલ એકની ડબ્બીના રૂપીઆ આઠ તમામ દવાઓનું પોસ્ટ અર્થ જુદું.

ડાક્ટર કાલીદાસ એતીરામ-રાજકોટ-કાઠીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮-૧૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્યમતી જાડગાંધીયનો

વિષય ૬-૧૨-૪

શ્રી જયમતી નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો

પુરુષ પાત્રો

પ્રભાત ...	મથુરપુરનો પાટળી કુમાર, જયમતિનો પતિ.
સજ્જનસીંહ ...	પ્રભાતનો સાચો મિત્ર, અને મથુરપુર રાજ્યનો વફાદાર પટાવત.
હમીરસીંહ ...	મહારાજા મહારાજ-જયમતિના પિતા
રાયસીંહ ...	રાયપુરના મહારાજ.
રામસીંહ ...	રામપુરના રાજા.
ધુર્તસીંહ ...	રાણી વસંતનો નિમકલગમ ભાઈ.
મનુભા ...	રાણી વસંતનો કુમાર પ્રભાતનો ઝીરમાનભાઈ.
મુળુભા ...	મનુભાઈનો પિતરાઈ ભાઈ અને એક બે વફાદાર દોસ્ત.
છતસીંહ ...	મહારાજા હમીરસીંહનો પ્રથમ નંબરનો પટાવત પણ પાછળથી બહારવટીબાબેનો સરદાર
જોરાવર ...	છતસીંહનો સાથી-હમીરસીંહનો સત્ય નિષ્ઠ
કિવાન ...	રાયસીંહનો કિવાન. [સેનાપતિ.
ગાંડાકુવર ...	રાયસીંહનો અર્ધદગ્ધ કુંવર.
તીકમે ...	ગાંડા કુમારનો હજુરી રક્ષક.
કુમતીલાલ ...	એક વ્યભિચારી ધનાઢપ વણીક ધુર્તસીંહનો સલાહકાર મિત્ર.
ધન્વીયો ...	ધુર્તસીંહનો સત્ય નીષ્ઠ-નોકર.
નિખુરાનંદ ...	ગુપ્ત મંડીનો ઉપાસક નીચ ખાલજુના વેશમાં

- જયમતિ ... મહારાજ હમીરસીંહની પુત્રી અને રાણસામી
પવિત્ર પત્નિ. અને મનોરમાની માસીઆઇ બહેન
- મનોરમા ... રાજા રામસીંહની પુત્રી અને સજ્જનસીંહ પવિત્ર
પત્નિ. અને જયમતીની માસીઆઇ બહેન
- શુક્લપતી ... દુર્ગસીંહની સ્ત્રી, શુદ્ધ વીરક્ષમાણી.
- વસંત ... મહુમ ચંદ્રાશજ કનકસેનની નથી રાણી, મહુમાની
ઓરમાન માતા
- વનલીલા } ... જયમતીની સહચરીઓ
- સરસા }
- વેલી } મનોરમાની સાહેલીઓ
- રસા }
- રમા }
- ચાતુરી ... રાણી વસંતની એક ગાયકા.

એ સીવાય સાહેલીઓ, સીપાઇઓ, જહાંરવડીઓ, રાજગોર
પહેરેગીરો, પ્રતિહારો, યોગી, બેરવનાથ, જુત, ઢેન્સરો, અને કંચ-
નીઓ—વધેરે.

શ્રી હરિ ઐ પરંબ્રહ્મ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી જયમતી નાટકનો

ટુંક શ્લોક.

અંક ૧લો.

મંગલાચરણ—પ્રારંભમાં મુતપાર તથા બાળાઓ ધધર મુણાનુવાદ
ને સતી મુણગાન.

પ્રવેશ ૧લો—મણિપુરના પાટવી કુમાર પ્રભાતના રાજ્ય મહાસયમાં
તેના મિત્રને રાજ્યના વફાદાર પટાવન સનજનસિંહનું મિત્રના
રક્ષણાર્થે આવવું પ્રભાતની સાવડી માતા વસંતે પોતાના કુમાર
મનુભાને રાજ્યમાંથી મળે તેની ખાતર તેના ધુનારા બાઈ ધુર્ત-
સિંહની સલાહથી એકજરના લોખી યોગી પાસે પ્રભાતનો પ્રાણ
લેવા કરાવેલા કાવતરાથી સનજનસીંહે પ્રભાતને વાઢક કરવો.
સ્થાનમાં અધમ યોગીની નિમેશી જગ્યાએ પ્રભાતને આવવાની
મુશ્કેલી કરી સનજનસીંહનું જવું ને નિમિષમાં ફતેહમંદ થવું.
પ્રભાતનું સ્થાનમાં જવા નીકળવું સનજનસીંહનું જવું ને પાપી
જોના પાપની પરાકાષ્ઠાથી વિરમય થવું.

પ્રવેશ ૨જો—ચાતુરીનું મહાન-હુત્તસીંહની સાથે પ્રેમથી સંકળાયેલી
ચાતુરી આતુરતાથી હુત્તસીંહના આમમનની રાહ જોઈ રહી છે.

જુષાઈ રહેજો પુત્રસીંહનો નોકર ધનીયો તેને ખનાવે છે. બિડ-
લામાં હુત્રસીંહ આવે છે. ચાતુરી અને હુત્રસીંહ વસંતને વહે-
મમાં નાખવાની વાતચીત, યોગીનું આવવું, પ્રભાતનું કાસળ
કાઢવાના ચોકકસ નિશ્ચયમાં આવવું.

પ્રવેશ ૩ ને—સ્મશાન—યોગીએ સ્મશાનમાં આવી મન સાધના
કરવી. જુતના સરદારનું હાજર થવું. તેની મદદના બરલામાં
મથુપુરના પાટવી કુમારનો બધી આપવાનું યોગીએ કબુલ
કરવું જુતનું ખુશી થવું. ને યોગ્ય વખતે આવવાનું કહી જવું
ફરીથી જુતનું પ્રગટ થવું. અને પોતાના હૃદ્ય લૈરવનાયની
આશાથી જુને યોગીને અવમ કાર્ય ન કરવા સુચવવું. યોગીએ
ઉત્કાર કરવો જુને લૈરવનાયની પ્રાર્થના કરવી જુતની સ્તુતિથી
લૈરવનું પ્રગટ થવું, લૈરવની આશાથી સનજનસીંહે યોગીને
કાર કરવો લૈરવે પ્રસન્ન થઈ પ્રભાતને તેના રક્ષણાર્થે જોકે ફેરી
નિશુળ આપવું લૈરવનું અદ્રશ્ય થવું.

ટુબ્બો.

પ્રવેશ ૪ થો—રાજમાર્ગ સનજન તથા પ્રભાતનું અવમના સા-
ખાન્યમાંથી દુર થવાના નિશ્ચયપર આવવું, પોતાની પ્રિયને મળવા
આતુર થએલા પ્રભાતનું પોતાના સસરાના રાજ્ય માંડવગઢ તરફ
જવા સનજનને જથ્થાવહું હજુ પથ્ય હુત્રસીંહના કાવતરાથી
વસંત ન ફસાવ અને ચેતી જાય તો રાજ્યની અને પ્રજાની
આબાદી સાથે તેવા વીચારથી પ્રભાતનું વસંતના મહેલ તરફ

પ્રવાણ કરવું. સજ્જનસીંહે પ્રભાત સાથે કરેલા સંકેત પ્રમાણે
મોડબગદના રસ્તે રવાના થવું.

પ્રવેશ ૫ મો—વસંત રાણીનો મહેલ ધુર્તસીંહના લરમાવવાથી
અસ્થિર મનની વસંતનું અધીર કૃત્ય ન કરાવવા માટે ભ્રમિત થવું;
ધુર્તસીંહે યુક્તિથી પ્રભાત માટે ખોટો ભાસ વસંતના મનમાં ઠસા-
વવો, પ્રભાતનું આવકું. ધુર્તનું મક્કરાવું, પ્રભાતે રાજ્ય ડોડીને જ-
વા કહેવું. વસંતે કારણ પુછવું, પ્રભાતે રમશાનમાં બનેલી બીનાજ-
ણાવથી વડીલ વગરનું ધરરમશાન સમાન છે. તે સાબીત કરી જ-
તાવવું. નાનાભાઈ મનુભાનું તેની મામી ગુણવંતી સાથે આવવું,
ભાઈને ભેટવું ચાલાક મનુભાનું ચેતી જવું મામાને ફિટકાર દેવો.
પ્રભાતને ન જવા દેવાના મનુભાના કાલાવાલા એક વચની પ્રભાતે
મનુભાને અમગ કરીને ચાલવા જવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો—જંગલ—સજ્જનસીંહ પોતાના મિત્ર પ્રભાતને
ચાદ કરતો. યોગી વેશ જંગલમાં પ્રવેશ કરે છે. એટલામાં
જયમતીને મળતા ગએલી રાજા રામસીંહની કુંવરી મનોરમા
પોતાની સખી વેલી સાથે ત્યાં ઘટ્ટને નીકળે છે જીતસીંહના મોક
લેલા ખડારવડીઆઓ તેણીને જયમતી જાણીને તેના રથને ઘેરીને
ઉભા છે મનોરમા અને વેલીની બચાવની શુભ સાંભળીને સજ્જનસીંહ
તેની વારે ધાય છે, ખડારવડીઆઓ નાસી જાય છે સજ્જનસીંહ
ધાયલ થાય છે. અને બેશુદ્ધ ઘટ્ટ પૃથ્વી પર પડી જાય છે. મનોરમા
તથા વેલી પાસેની ઝુપડીમાં આરામ માટે બેઠ જાય છે તે તેને
સુવાડીને સારવાર કરે છે. તેણીમાં રામપુરથી સીપાઈઓ બાવી

પહોંચે છે. વેલી તેમને હાલીકત કહેવા જાય છે. દરમ્યાન મનોરમા સનગનની સારવાર કરે છે અને તેનું મોઢું જોતાં મનોરમાને બ્રાન્તિ થાય છે કે આજ સનગનસીંહ છે. હવે સવારે મળી વધારે અઠાનું સમાધાન કરશું એમ ધારી મનોરમા સુષ જાય છે. સરીરે ધાયલ થએલો યોગી, બન્નેને સુષ ગયા જાણી, પ્રીતિ-વાળો છતાં ખુલ્લું પડવામાં દુઃખ થશે એમ ધારી રત્નેહાળ સુંદરીને ત્યાગીને ચાલ્યો જાય છે.

પ્રવેશ ૭મો—રાજા હમીરચીંહ જયમતિનું છતસીંહ સાથે મએલું વેલીશાળ તોડી નાંખવાથી, બહારવટીએ નીકળેલા છતસીંહનું ચોતાના સરહાર જોરાવર સાથે અરણ્યમાં આવવું. જયમતિને ઉપાડી લાવવાનો છતસીંહેનો નીચાર. જોરાવરનો તેમ ન કરવા માટે બોધ. છતસીંહે તિરસ્કાર કરવો. દરમ્યાન તેના એક સાથીને આવી જયમતી શીવ પુજનાથે કુસુમ વાટિકામાં જવાની છે એમ બેનું કહેવું. છતસીંહે જયમતીને ઉપાડી લાવવા જોરાવરને આજ્ઞા કરવી. જોરાવરે ઠનકાર કરવો. જોરાવર અને છતસીંહ વચ્ચે ત-કાતક સત્ય નીષ્ઠ જોરાવરનું ક્ષત્રિ ધર્મથી વિમુખ ન થનાં છત-સીંહનું જોર બેસાડી દેવાનું પથુ બેનું.

પ્રવેશ ૮મો—જયમતીનો એક પામવા તેની પાછળ આવેલા પ્રજાતનું કુસુમ વાટિકામાં આવવું. જયમતી ને સખીઓ સાથે આવતી જોઇ પ્રજાતનું મંદીર પાછળ સંતાવું. જયમતીને

પોતાના પતિના મેળાપ માટે શીવની પ્રાર્થના કરતી. વસંત રતુનો
આનંદ-મહારવટીઆ છતસીંહનું આવવું જયમતીની ળદાર કરવા
નેરાવરનું પ્રમદ થવું, લાગ ન મળવાથી છતસીંહનું જતા રહેવું,
પ્રભાતનું દ્રશ્યમાન થવું, નાયક-નાયિકાનું પ્રથમ પ્રેમ દર્શન સખી-
ઓએ જયમતિને પ્રભાત પાસેથી એંગી જઈ પતિ દેવની પુજા
કરવા સુગંધીદાર સુમનમાળા આપતી, અતિથિનો સત્કાર કરી
જતા રહેવા માટે પ્રભાતનું રીસાવું-કુંજમાં તમારા કમળની
ખજર કહાડવા ગઈ હતી. તેમ કહી આનંદથી સુગનની માળા
સમર્પણ કરતી પ્રભાતનું જવા માટે તદ્યાર થવું, જયમતિની
દીલ્લગીરી, પ્રભાતે પોતાની મણી સુદા જયમતીને યાદી તરીકે
આપતી, સખીઓ સાથે જતી પાછુંવાળી બેતી જયમદિનું પ્રભાત
સાથે તારા મૈત્રક.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧જો—ધુત્તરીંદનુ મહાન-પતિ પતિનો હાસ્યવિનોદ મઘ-
 પાન કરી મસ્ત બનેલા ધુત્તરું સુષ જવું ધુત્તરીંદનું નિશામાં
 મનુજાને ઠાર કરવા તથા મણીપુરના પામ તખ્તપર પાય ધરવા
 નકવું ગુણવંતીનું સાંભળવું. શુદ્ધ ક્ષત્રાણીનું પોતાના સ્વામીને
 અધર્મ કાર્મમાં પ્રવૃત્ત થતો જોઈ અમકષ્ટું. ગમે તે પ્રકારે મનુ-
 જાને ઠારવા અને પતિને નીચ કર્મમાંથી નિવૃત્ત કરવા માટે
 પશુ લેવું. ધુત્તરીંદના બચની હોસ્ત કુમતિભક્ષનું આવણું. ધુત્તરીં
 સીંદ રાજા થશે એમ ધાસી મુખારકખાલી આપવી. અને આ
 ખુલાલીના પ્રસંગમાં ધનીયા મારફતે ચાતુરીને બોધાવવી. સર્વનું
 અમન ચમનમાં ગુણતાન બનવું.

પ્રવેશ ૨જો—વસંત મહાલય-ધુત્તરીંદે પ્રેરેલો મુગુમા, મનુજાનું
 ખુન કરવા આવે છે. મનુજા તેને ગ્રુધ્ધ કરી હરાવી નસાઈ મુકે
 છે. અને રહવારમાં માનનાં કૃત કૃત્યોનો બદલો આપવાનું નક્કી
 કરી સુષ જાય છે. બાદ નિર્દોષ મનુજાના ગયાવ માટે ગુણ-
 વંતીનું અગાઉથી આવી સંતાવું. ધુત્તરીંદે આવી કુમળા બાળક
 મનુજાના પ્રાણ લેવાની કોશીય કરવી. ગુણવંતીએ તેને અટકાવવો
 પતિ પતિનો સંવાદ દાસી વસંત રાણીને બોલાવી લાવે છે. ધુત્તરીં
 સીંદ ગુણવંતીને મારવા ધસે છે. દરમ્યાન વસંત આવી પહોંચે
 છે ધુત્તરીંદનું અપમાન કરી કાઠી મુકે છે. મનુજા જામન લાય
 છે. ગુણીઅથ ગુણવંતીની સલાહથી વસંત રાણી પ્રખાતરી તપાસ
 માટે માંડવમઠ તરફ સવારો સાથે મનુજાને મોકલે છે. વસંતનો
 અફસોસ.

પ્રવેશ હજો—યોગીની (સનનસીંહની) જુદી પડેલી મનોરમા પોતાના મહાભયમાં યોગીની જખમાળા જખી રહી છે. તેની સાહેલીઓ તેને સમજાવે છે પણ સનનસીંહ સીવાય અન્ય સાથે પાણી મહણ નહિ કરે એમ કહી ગુસ્સે થઈ ચાલી જાય છે. સમવયસ્કી સાહેલીઓની અરસપરસની હાંસી મરકેલી.

પ્રવેશ હથો—મનોરમાને પરણવા આવેલો રાયસીંહનો માંડો કુંવર લીકમા હજુરી સાથે ઉપાધીના ઝોખવાળે છે. તોરણ જરાતો વખત નજીક આવ્યો જાણી રાજ આવી કુંવરને જમાડી કપડાં પહેરાવવા કહે છે પણ માંડો હોવાથી મારે બદલે તમે જાણે અને જાને સુવા દો. એવા માંડા શબ્દો બોલે છે. રાજ રાયસીંહ આ ઉપાધીની દિવાન સાથે વાતચીત કરે છે. અને આ માંડો કુંવરને બદલે કાંઈ પરદેશીને પકડી લાવી પરણાવી દેવા નિમ્મણ કરી આ કામ માટે દિવાનને રવાના કરે છે.

પ્રવેશ પમો—રામપુર નજીકના જંમલમાં નીચરતા યોગી (સનનસીંહ) સાથે દિવાનનો મેળાપ, દિવાન તેને પોતાને ઉતારે લઈ જવા આમંત્ર કરે છે. પણ સનનન માનતો નથી. એથી દિવાન તેને ખુલ્લી હડીકતથી વાકેફ કરે છે. રાજયોગી અવિધ્યને ધન્યવાદ આપી મનોરમા સાથે પરણવાની 'હા' પાડે છે. અને દિવાન સાથે જાનને ઉતારે જાય છે.

પ્રવેશ ફડો—ધુત્તસીંહનું મહાન-વશંતરાણીએ કરેલા અપમાનથી ક્રોધિત થઈ વેરનો બદલો લેવાના નિયારમાં ધુત્તસીંહ ધનીયા મારફતે વાતુરીને બોલાવતી-મન્ને જણાએ મણીપુર વાગી કુમ-

તિત્તાલને સાથે લઈ નાસી જવાની તકવાસી કરવી કુમતિવાલ
હામાંદા મીલાવી તકમાર થાય છે અને ત્રણે જણાં મહારામ
નાસી જાય છે.

પ્રવેશ ૭મો—પ્રભુની કુદરતને ધન્યવાદ આપતો યોગી (સજ્જન-
સીંહ) વરરાગના રૂપમાં રાયસીંહના અંતઃપુરના એક શયુમારેલ
શયનભુવનમાં પ્રવેશ કરે છે દરમ્યાન સખીઓ મનોરમાને ત્યાં
મુઠીને આસી જાય છે મનોરમા અને યોગીનું દ્રષ્ટિ સિદ્ધન થતાં
મનોરમા તેને પિછાણી જાય છે. સજ્જનસીંહ પણ તેને પોતાની
તમામ હરીજતથી વાકેફ કરે છે. પરંતુ રાયસીંહના હાથમાંથી
છીનત્રો લેવાની પોતાની સક્તિ ન હોવાથી મનોરમાને ડાડી
જવા કરણ વચનોથી વાતચીત કરે છે. દરમ્યાન દીવાન બોલાવે છે
એવી દારી દ્વારા ખખર ગળતાં ટળવળની મનોરમાને ધરીરથી
અલગ કરી સજ્જનસીંહ રવાના થાય છે.

પ્રવેશ ૮મો—જનને ઉતારે રાગ રાયસીંહ તથા દીવાન પરણતા
અણ્ણા યોગીને દુર વિદાય કર્યા સંજોધી તેમજ કુંવરને છુપો
રાખતા સંજોધી જાન કરે છે દરમ્યાન રાયસીંહનો રાજગૌર આવ
વાના સીપાઇ ખખર આપે છે. જેથી રાયસીંહ દિવાનને જવાબ
દેવાનું કામ સોંપી અંદર આદ્યો જાય છે. રાજગૌર આવી દીવાન
પાસે કુંવરને જોવાની માગણી કરે છે. અને જાન વધાવતી વખતે
વરરાગને મોકલવા માટે વિનંતી કરે છે. પરંતુ દીવાન તે મંજુર
રાખતો નથી જેથી ગૌર દિવાનની સાથે ખુલ્લા શબ્દોમાં વકસર
કરી આદ્યો જાય છે.

પ્રવેશ દેખો—રાયસીંહ રાજા મનોરમાની સામી વેશી સાથે મોઝી સંબંધી વાતચીત કરે છે. દરમ્યાન જોર આવી ખખર આપે છે છે કે કુંવરને ખતાવતા નથી અને કન્યાને પદાધિકારે દેખાડી જવા હામ ભીડે છે. આ ખખર સાંભળીને રાયસીંહ દીક્ષગીર થાય છે. અને રાજા રાયસીંહ આવો નીચ નીવડ્યો. જાણી પશ્ચાતાપ કરે છે. દરમ્યાન દોહીની પ્રતિકારી પોદાર કરીને ખખર આપે છે કે જાનના સીપાહીઓએ દોહીના માણુઓને ઠાર કર્યા. અને અંદર ધસી આવ્યા છે. આ ખખર સાંભળીને રાયસીંહ ચડવા માટે તૈયાર થાય છે સવારો સાથે દિવાન પ્રવેશ કરે છે તેની સામે વેશી અને મનોરમા મુદ્દ કરે છે. મનોરમાને હાથે દીવાનનું મુદ્દ થાય છે. પછી મનોરમા લગવાં વસ્ત્ર ધારણ કરી મુદ્દમાંથી પલાયન થાય છે. ત્યારબાદ રાયસીંહ અને રાયસીંહ ઓ બે રાજાઓ વચ્ચે ધોર મુદ્દ થાય છે. જેમાં રાયસીંહનું મુદ્દ થાય છે.

ટૂંબલો.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧લો—સીધુસદન મહેલ—સમુદ્ર તીરે આવેલા સીધુસદન મહેલ માં જયમતી તથા સખીઓ સામે તીરે પર્વતની ટકરી પર પ્રભા તનું આવકું. જયમતીનું સખીઓથી તે જાણકું. નાચક નાચકાની દ્રષ્ટોદ્રષ્ટ—પ્રભાત નાવડામાં ખેરી સીધુસદન મહેલમાં આવવા નીકળે છે. અસ્ત થતાં ચંદ્રને પોતાના પતિ આવતાં સુધી શોભવાને જયમતી આજીજી કરે છે. દરમ્યાન બહારવડીઓ જીતસિંહ દાવ સાધી સૈન્ય સહ આવી લાગે છે. પ્રભાત ખેશુદ થઈ નાવડામાં પડી જાય છે. અને જીતસિંહ જયમતીને ડેહ કરી બે છે.

પ્રવેશ ૨જો—બુદમાંથી આવી આવેલી મનોરમા વેળીની વેશમાં સ્વાંગ બદલી સુખ ચંડીના હાથમાં રૂપ નિષ્કુરંતંદ ખનેલા પુર્ણ-સિંહ હાથમાં સપ્તાય છે. નિષ્કુરંતંદ તેના પર બળાત્કાર ગુજારવા જતાં અચાનક સનજનસીદના આવી લાગવાથી પલાયન કરી જાય છે. સનજન અને મનોરમાનો ફરીથી પ્રણય મિલાપ થાય છે, અને પ્રિય મિત્ર પ્રભાતની ક્ષોધમાં પતિપત્ની વિદાય થાય છે.

પ્રવેશ ૩જો—નાવડામાં ખેશુદ ખનેલો પ્રભાત જાગ્રત થતાં એક અરણ્યમાં આવે છે. અને વિશ્રાંતિ અર્થે વૃક્ષની છાયા નીચે સુષ્પ જાય છે. ત્યાં અજગર તેને મળી જાય છે. દરમ્યાન સનજન અને મનોરમા ત્યાં ચંદ્રને પસાર થતાં અજગરને ધીરી સનજનસિંહ પ્રભાતને બચાવે છે. વિષ્ણુદા પડેલા રનેલી મિત્રોએ દૈવી કૃપાથી આમ અચાનક મેળાપ થાય છે. દરમ્યાન જોરાવરસિંહ આવી પહોંચે છે. જયમતી ડેહ પકડાવાના સમાચાર આપે છે. જેથી સર્વ જયમતીના ખત્યાવ મારે ગુફા તરફ રવાના થાય છે.

પ્રવેશ ૪થો—શુક્રામાં જયમતી પર જીતસિંહનો અત્યાચાર—જયમતી
ની પવિત્રતા અને દ્રઢ નિશ્ચય પહેરેગીરના સખત ભયના નીચે
જયમતીને કાટડીમાં પુરીને જીતસિંહ બહાર જાય છે. પ્રભાત
બિગેરે આવી લાગે છે. પ્રભાત અને જયમતીની પ્રેમી મુલાકાત
થાય છે. જીતસિંહ પાછો આવે છે. પ્રભાતને જોઈ ઉશ્કેરાઈ જાય
છે. દરમ્યાન ધુર્તસિંહ પણ ત્યાં આવી પહોંચે છે. અને પ્રભાત
સામે પુદ્ગમાં ઉતરે છે. પ્રભાત, સજ્જન, જોરાવર અને ધુર્તસિંહ
જીતસિંહનું ટાણુ ચુદ—જીતસિંહનું મૃત્યુ. ધુર્તસિંહ કેદ.

પ્રવેશ પમો—જંગલ માર્ગ—સજ્જન અને મનોરમા—તથા જયમતી
અને પ્રભાત—દિલ્લય દંપતી શુગભોનો અરસપરસ પ્રેમ વિનોદ દર
મ્યાન મોટા જાઈને શોધતાં મનુભાનું જાવી લાગવું. માણી માગી
જાઈને મણીપુર આવવા કહેવું. મનુભાની વિનંતિ માન્ય રાખી
સર્વનું મણીપુર તરફ રવાના થવું.

પ્રવેશ ૬ઠો—આતુરી પર આશ્રક બનેલા કુમતિલાલનું ધનીયાદાર
મજેદાર કામીક ધુર્તસિંહ કેદ પકડાયાના સમાચાર જાણ્યાં કુમતી
અને આતુરીનો રંજુન નાસી જવાનો નિશ્ચય—પાપીઓની પાપ
ધારણા પર ધનીયાનો ધીકાર—અને નોકરી છોડીને વિદાયગીરી
આતુરી અને કુમતીલાલની ખુશાલી.

પ્રવેશ ૭મો—રાજ્ય દરબાર—મણીપુરની રાજ માદી પર પ્રભાત-કેદી
તરીકે ધુર્તસિંહ—વસંતનો અફસોસ—શુભવતીની વિનંતી પરથી
ધુર્તસિંહ બંધન મુક્ત—ધુર્તસિંહનો પશ્ચાતાપ—શુભવતીને ધન્યવાદ
સજ્જનસિંહની સેવા બદલ તેને પ્રથમ નંબરના પટાવતની જગ્યા
એ પદારોપણ, બાદ સર્વના આનંદ સાથે નાટ્યની પૂર્ણાકૃતિ.

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શ્રી જયમતી નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

સૂત્રધાર—

૧

શ્રી વિભુ શ્રી કૃષ્ણ મોરારી,
અગમ નિગમ લીલા વિસ્તારી;
કંથ વિદારી મોરલી ધારી.....
પુરણ પરમાનંદ નંદ,
અખંડ આનંદ નંદન નંદ,
ત્રિવિધ તાપ, હર અમાપ;
શ્રીધર માધવ ગીરીવર ગિરીધારી....શ્રી.

બાળાઓ—

૨

ચાલો અહીં સતી સમ થઈએ,
રે લા'વો લઈએ વનિતાનો આજ;
પ્રિયતમનું રાજ, સતીનું શુભ કાજ.
શુભ થાઓ મહારાજ—(૨)....ચાલો
લઈએ સતી શુભ નામનો, લા'વો આજ રસાળ,

લાવટ લાગી ભુધરા. ચોંદસોક પ્રતિપાળ;
 જોડી બુઢિતથી તેંજ જાત, સ્વંદ્રવિનાની રાત.
 ઝુરી કરે અશ્રુપાત—આલો

સજ્જનસિંહ—

૩

આ દુનિયામાં અક્ષય સુખ સાચું છે મિત્ર,
 સદ મિત્રએ પ્રભુની પ્રભુતાનું ચિત્ર....આ
 આવે મિઠાશ એ બે અક્ષર મોલતાં,
 ટળે તાપ ઉભયનાં અંતર ખોલતાં,
 સાથી મિત્ર પદ પવિત્ર છે.....આ

પ્રભાત—

૪

આહા!! આશી ઘટતા પ્રભુ તારી;
 મધુરી મધુરી પણ છેક નિરાગી....આહા.
 સુધાકર જેવા સંત શ્રદ્ધાળુ,
 નિશદિલ જપતાં નામજ તારું.....આહા.
 તો પણ તાપ ત્રિવિધે ભારી,
 બળતા દેખું હું સહુ નરનારી.....આહા

ઘાતુરી—

૫

મારા ઉરમાં આનંદની હેલી—નસેનસ રેલી (૨)
 પ્રાણ ચંપોને હું ચંબેલી—(૨)

નાર નવેલી, પ્રેમવેત્રી—(૨)—મારાં

પ્રેમી પોપટ પ્રીતે પઢાવું—(૨)

મનહર મારાને રીઝાવું—(૨)—મારાં

ધનપ્રીયા—

૧

ખુરી ખુરી સહુ ઇસકખાણ જનાવે પલમાં પાણ સહુને ઇસકખાણ

સહુ દુનિયાથી સંપત જાવે, ભાઈ બાપથી વેર લાગવે

દુરાચારીની છાપે છાપી લાખોવાર લાગવે

ધન જાવે મન જાવે તન લાણ—ખુસીં

નિલીનો રસ્તો ચુકાવે, પ્રમદાની પ્રીતિ ચુકાવે

ગદ્દા સમ અવતાર ગુમાવે ઉદ્દમ સંગ અભાવે

કરે ખાલી પખાલી સમ પતરાણ

ભય સ્થાનકનું ભાન જુલાવે હુદારના લોહા સમતાવે

જમ દર્શનને મોટે મેળે નકટો કષી નચાવે

મહુ દુરાવે કરાવે હાણ હાણ—ખુરીં

સાગવન—

૭

સાચાને અંતે શ્રી હસીની સહાય છે

સાચાને પણ સદેવ પાવે

એ જગની નીતિ

સકળ વિષમાં અજબ દીડી

એ પ્રભુની રીતિ—

સાચાને

મનુષ્ય—

૮

ભાઈ મેલી મુજને ના જયો (૨)

મારા રંક તણા રખવાળ, કોણ કરશે મારી બહાર-મેલી.

સર્માં સંબંધી હોય ભલે પણ જોડી નહિં જડશે

ક્યાંઈ પણ જોડી નહિં જડશે.

ભાઈ ભાઈ કહી જીભ અમારી કંટક ચંઈ પડશે

ભાઈનું બહાલ ન વિસરશે -મેલી.

પ્રભાત—રાખ ભડસો વિચંભરને, શ્રદ્ધાથી ફળશે

ભાઈ સો શ્રદ્ધાથી ફળશે

જમના દાતા સદૈવ તારૂં રક્ષણ એ કરશે

ભાઈ શ્રી હરી તારૂં કરશે-મેલી.

મનોરમાં—

૯

પ્રિતીની ક્યારીમાં પરદેશી ત્યાગી શું

જગી જો જગી યોગી, રાગી થયો ત્યાગી શું ?

દેખીને હીલ માડું આને લોભાય છે

આનંદના ઉમળકાની છે. જો ઉલ્લાસ છે-પ્રિતીની.

વસંત વિકાસી બહાલા, સમીર કુશલ છે.

વેલી—તારો છે સદાનો શાશ્વી, શાને બૂલ આવ છે-પ્રિ.

સગજનસીંહ—

૧૦

મનોહારી મારી મોહિની—જઈ જાલીમ ખની
 સ્નેહ છતાં તને છોડું છું સ્યામારે
 વખત પડી વિછોડની— મનોહારી૦
 કરજે નહિં તું કલેશથી કામારે
 દિનપર દ્રષ્ટિ દ્રોહની— મનોહારી૦

જેરાવર—

૧૧

નવ શેલે ક્ષત્રી તનને ખોલે આવી વાણ
 છોડીદે ગુમાન, કહ્યું માઝું માન
 ખોટા કાવાદાવા થકી રણમાં રઝગશે
 કામી કુખુદિ કરમાં કરમાં
 જીતસીંહ—માન મુકી હજી માન નહિં તો રવડશે
 વીણ મોતે તું મરશે મરશે—શેલે૦
 જેરાવર—લેખ લલાટે લખ્યો નહિં કોઈ કરશે.
 સત્યતા આખર તરશે—તરશે શેલે૦

પ્રભાત—

૧૨

પ્રિય કયાં મગશે મૃગનયની
 મૃદુચાલ હંસા ગમનિ.....પ્રિય૦
 કમળ કળી કરી રાત રઝગતી જળાહણે જ્યોત હૃદયની
 તેજ કમળપર ગાય પંખીકા પ્રદા લીલા ભુવરની....પ્રિય૦

જયમતિ—

૧૩

ફરી પુષ્પ પરાએ ખેંકતી—ફુલવાડી છે (૨)

જળ સિંચતા વનમાળી છે—ફુલવાડી છે (૨)

હરિયાળી નવ પલ્લવવાળી જોડી લીલી સાડી છે

સજની રજની શરદ પુનમશી ખીલી શી રૂપાળી છે—ફરી

સખીઓ—પુર્વ પુન્ય પ્રભાતથી પ્રેમ પેદા થાય છે.

પ્રેમ પ્રભા નવ રંગથી ચુંદડીઓ લીંબાય છે—ફરી

જયમતિ—સખીઓ—

૧૪

જેને જુએ વસંત—(૨)

વાદ જુએ છે ફતુ રાજની,

રસ જોગી વિહારી રસ રાજની.....જે ને

મલિકા વિંટળાઈને નગી નમી જોલાં ખાય

જોખા નિરજો વસંતની ખીલ્યાં કુસુમ સુહાય—

ખીલી ખીલી લીંચે મધુર પ્યારે,

નજરે નિહાળી સુરતી,

વીલી વીલી થતી સુકુમારે—

વનમાં પપૈયા સુરતી.

શયન સુની વિહારી થયા ફર ફર

કાંઈ જાણી નવ ઠાઝ—(૨)—વાદ૦

સખીઓ—

૧૫

દિવ્ય દર્શન હીધાં દુસ્વાદમાં, દેવ ચાલે અમારી સાથમાં
 હમે પરદુઃખ લાંબન છે. પરમાર્થમાં દેવ.....ચાલો.

ઓચિંતા પધાર્યા હરી વિપત્તિને વામીયા

છવન આધાર સંત ચાન્તિને પામીઆ

પુરા પ્રવીણ છે. પુરુષાર્થમાં દેવ.....ચાલો.

ત્રણાત—ઉર્મિકા કરની આ રમણી હૃદયે ધરે

જયમતિ—પામી પ્રસન્ન પ્રાણુ આનંદથી પરવરે

સખીઓ—હા, હવે જવનુ

જયમતિ—વારૂ, ઠીક

સખીઓ—કરી ઠીક, તણ બીક નયન મીચે તું શીલ (૩)

વારે વારે છવે છે શું સ્વાર્થમાં દેવ.....ચાલો.

અંક બીજો.

ધુતંસીહ—

૧૬

ગાઉ લાખ્યાણી ભારી, સર્વને સંહારી, રાજ્ય કરું નિરધાર

પૈસાની પાજ જનસમાજ, કરશે મારા કાજ,

જઈ છેવરી છબું, નવ બીક કહી ધરું

હીલ પુરા થઈ ફરું, છોડી ફળ માન લાજ,—પૈસા.

અસ શૂન્ય સાથે લઈ, પાવતખતપર ધરી, સ્વાર્થ સિદ્ધ કરી

જમાણું મજબબ બેહાર— પૈસા.

ચાતુરી—

૧૭

જાગી પ્રેમ જપેત જાગી, બહાલા જાગીરે

જાગી ઝટ ઉંઘથી, હુડીલી બાળા જાગીરે

વૃક્ષની વેલી, મેલી અકેલી

મુછેછે બાળી લોળી, ક્યાં છે વનમાળી,

ધરીને વિનવે વર ચરણ ધરણ પર— જાગી૦

વસંત—

૧૮

વિશ્વાસે કુટાલા જમજન વિશ્વાસે ન રહેશે કોઈને

ક્યાં ત્યાં ખટપટીયા ફાવી જાતા અંતે રહેશે રોઈને

પીયરીયાં પણ કીવાં પાકે, ભાઈ બહેનનું નખોદ લાકે,

અધર્મનો ઘટ કુટી જશે પાપી રહેશે જોઈને—વિશ્વાસે૦

સ્વર્થિયાં સૌ જાયે તણાયું હાએ હા ભણી ગાય છે ગામું

પ્રપંચીઓ પુરા પરલાશે આખર આસુ લોહીને—વિશ્વાસે.

મનોરમા--

૧૯

મમ વડલસ આ વર્ષા આવી (૨)

તનડા મનડાની વિરહી જનનાં, કરે સાફ વિમુતિ સળમાવી—મમ.

ધન ગરજે લરજે મુજ તનડું ચપલા તન રકત કરે તાવી—મમ.

દધ ધીરજ જાતા રહ્યા જોગી લોગી બની મુજને ભરમાવી—મમ.

હવે આવી મળો અલભેતા અમને હૃદયમાં રહેમ જરા લાવી—મમ.

રંભા—

૨૦

હું ચાહું લયકતી ચાલરે—ગજ ગમની (૩)

સોહો બાહુ ભાલ વિશાળરે હંસાગમની—(૩)

નયન તણે નખરે નથવું છું નાથને

સખીઓ—નાની શું પરજે પ્રેમીના પાઠને

રંભા—હું તો બધુંએ પરખું છું

સખીઓ—પેળી પ્રિયતમ પ્યાર, તું ગઈ ખુબ ચળી—(૩) હું

સજ્જનસિંહ—

૨૧

દિનની દયા દીલધાર દયાળુ દિનની દયા દીલધાર દયાળુ

દુઃખીયાની કર બહાર—

દયાળુ

શોધી વળ્યો ગીરી ગેળી ગુફાઓ

મળી નહિ મિત્રની ભાલ—

દયાળુ

પ્રાણ સમા પ્રિય જન વીણ લાગે

આ અંસાર અસાર—

દયાળુ

ચાતુરી—

૨૨

કીસકી અદાસે તેને જલવા દીખાડે મારા, (૨)

હાજર મેં હો ચુકી હું પ્રીત કયું બતાડે મારા—કીસકી.

આંખોમેં તેરે બલીમ, છુરી છુપી હુધ હૈ

છુરી લગાડે મારા (૨).....કીસકી.

ખુલખુલ કે ચાર તેને, શલમેં છુપાડે મારા

ખંજર લગાડે મારા (૨).....કીસકી.

સન્નન—

શ્રી જમત પતિ તુજ કુલિ અતિ અમત્કારી

નહીં પહેલે મતિ જસી મ્હારી.....શ્રી૦

અવર પુરુષ વરવાને આઁચો તેને કવોં અવિચારી

વરને બદલ વિતરાગી વરાંચો, તુજ પર જાઉં બલિહારી—શ્રી

સખીઓ—

સખી માઝી પ્રાણથી પ્યારી તું સુખકારી

શીખ અમારી, ઉરમાં ધારી, રીઝાવીલે જટ રાજ....સખી

પ્રાણ પતિને ધરી રતિ પા પ્રેમનું પાણીર,

ચાલ, ચાલ, ચાલ, ચાલ,

ચાલ રસીલી, ચાલ હસિલી, આનંદ ઘેલી,

મટે છટેલી, ઉત છબીલી ઉભી અકેલી શું આજ—સખી

મનોરમા—

જેવા જેવા જોગીરાજ છબીલા શાને ભરમાવી આ ભુલથી

જોટાં જોટાં નામ આપી છબીલી, શાને પીડી કુખ: શુભથી

સન્નન—પ્યારી રસીલી હસીલી છબીલી સાચો તારો પ્યાર

મેં લખ્યો

અંતરમાં રાખી રહીલી છબીલી એથી મને તેજ જોળખે

મનોરમા—જેવા ખરો પ્રેમ મારો છબીલા જોડા લલે રમેહ સાચવી

ભાઈ મીયામાં જમાવી છબીલા છળથી રખા છેલ રાજવી

સનજન—

તણ તારી આ હઠ રાજખાળા હૃદય જવાળ શમાવી દે
 પ્રેમ દીપક પરસ્પરનો પળ લહે બુઝાવી દે
 રહે ધીરધારી પ્યારી માહરી હિતઠારી ખરો
 લાજ રાખે લક્ષ્મીવર જો દોઢને તું ઠર પરો

મનોરમા—મુઠ્ઠી મુજને નહિ બાઝો (૨)

સનજન—મુણી જોરી ન બહરાઓ સમય સમણ તમે બાઝો
 મુઠ્ઠી મુજને

મનોરમા—ચિતડાના ચોર રાજ મોહિની લગાડી રાજ
 દયા દાસી પરે લાવો મુઠ્ઠી મુજને

સનજન—કમળા કાન્ત કંઠેણા કરશે, ફરીથી આપણને મેળવશે
 નાથ ન મેરા ન થાઓ—મુઠ્ઠી મુજને

સખીઓ— ૨૭

જા જામે અલી વરવેલી પ્રિયલભ સંગમાં સાહેલી (૨)
 છાન્ની છાન્ની ગુંજો કરતાં શાને લાજલી મદવેલી (૨)
 રસિકા રસખસ થાઓ

જયમતિ—શામે મને ણનાવો (૨)

સખીઓ—રસિયાને જઈ રીઝાવો, પાવો પ્રેમરસ વેલી (૨)
 જા બને

હા હવે અમે તો જઈશું ગુંજો ગીલડાં અલખેલી (૨)
 જા બને

અંક ત્રીજો

જયમતિ—

૨૪

ચંદ્ર જરી જતાં જતાં તો બાપુ ઘોભ
મારે હેડે ગુલાબું તને ફુલડે વધાવું. (૨)

જરા ઘોભ—ચંદ્ર૦

કાઇ કાઇની મેલડીઓ તુડી જશે (૩)

કાઇના રાસ અધુરા રહી જશે

બહુ માની જજ ઘોભ—ચંદ્ર૦

અનોરમા—

૨૬

હંસા તારે તો જવાતું પેલે ધામરે જ્યાં સ્વર્ગિય કિડ રાજતી
ઢેબને દાનવ સરવે બુલારે ભમે છે હંસા.

પણ ન પહોંચે કોની હામરે જ્યાં દેવી બાલા પાચતી—હંસા

પ્રેમી થઇ તપાસે મળશે, અમૃત સરોવર હંસા

જેનો કાંઠો રામ નામરે જ્યાં અનુપમ પરીઓ નાચતી—હંસા

અનોરમા—

૩૦

રહે દુર, રહે દુર, રહે દુરરે રહે દુર,

ઓ અમુર ન થા દુર ખોડી તુર, પાપી પુર, અનીતિ ભરી ઉર

જશે નામ જરૂર હી આકને તુર,

ધારી હરીને હબુરહે. હૃદયારીરે દુર,

નીચ થામાં નિહુર—રહે દુર.

નિહુર—તું વિચાર કર ખાર, ખવાર દીલદાર મને કર ભરખાર

મનોરમા—પરનારીથી ખ્યાર થાહે કરવા ગમાર

નિહુર—મારમાં નેણમાર હું બન્ને હું લાચાર,

મનોરમા—પાપી તુજને ધિક્કાર.....રહે દુર.

સન્નન—

૩૧

જગમાં સુમિત્રની જોડી, લાસી, અંધ તણી જોઆધારી—જગમાં

મિત્રધર્મ એ નાવ તરવાનું,

કાર છે સ્વર્ગ જવાનું—જગમાં

જર હવ જોખન સડે દુર થાયે

મિત્રતા ઠદી નહિ જાયે—જગમાં

જયમતિ—

૩૨

બહાલા વિહારી વીના હવતર સુનું આ,

લાગે અકારું આ. હવતર ખાડું,

અમે ના રાજ્ય સુનું આ....વિહારી

ઘટે ન કરવું આત્મ વિશાસી વિયોગી થાવું

પ્રિયતમ કૃણ આવું હૃદય દાન લીધાનું આ—વિહારી

જયમતિ—

૩૩

આ હીણ લાગી જાળા પ્રભુને પિયુષ મારા,

ઠગી થાપ રહ્યું ઠમારા, પટથી આ દિનદારા—

મીઠા ચોવનના લોગી વિશાસી જોઈ અંતરમાં કાંઈ કાંઈ થાય છે

દેવી કુસુમે પ્રિય શાન્તમે વધાવવાનું આતુર પ્રવાસી મન

બહાવ છે

પ્રભાત—સુખદ સાર, પ્રિય હૃદય ધાર

જયમતિ—હાં.....શરણુ બાળ તારા—આં

મનોરમા—

૩૪

મંબુલ મનોરમ કુંજ નિકુંજમાં કન્ત કમળ વિકસાવે

સજ્જન-તું ધીમી (૨) ડગલર બાળ મુકોમળ શરમાવે શરમાવે

મનોરમા—પરિમલ વાળો પુષ્પ હાર આ પહેરાવું ભગવાન

ગણી અંતરની ઓળખાણ પ્રણુ આ સ્વીકારે સન્માન

સજ્જન—સ્વર્ગ સુંદરી દિવ્ય અનુપમ અધર સુધારસ પાવે

રસ પાવે.....મંબુલ

આતુરી—

૩૫

ફાલ્યો ફુલી ફાલ્યો જોખન તણે ક્યારે

વાહ ધન્ય સફળ થયો જનમારો—ફાલ્યો

નિત્ય નવોઢા નાર હું ચારો નવિન કાં

પૌંડ ગીની નોટથી ખીસ્સાં ભરછક ભરું

સૌથી અમારો પંથ ન્યારો—ફાલ્યો

નયન ઠહાર મારી, ચારનો શિકાર કરું,

પ્રેમી વિના નહિં કોઈની પરવા ધરું;

સૌથી અમારો પંથ ન્યારો—ફાલ્યો

શર્ષ—

૩૬

Again, again, again & again

અમેઘન, અમેઘન, અમેઘન એન્ડ અમેઘન

I want to be single again

આઈ વોન્ટ ટુ બી સીંગલ અગેઇન

When I was single my pocket did tingle

જેન આઈ વોસ સીંગલ માય પોકેટ ટ્રિડ જીંગલ

I want to be single again

આઈ વોન્ટ ટુ બી સીંગલ અગેઇન

I married a wife thou (2)

આઈ મેરીડ એ વાઇફ થેન (૨)

I married a wife for the pleasure of life

આઈ મેરીડ એ વાઇફ ફોર ધી પ્લેઝર ઓફ લાઇફ

Yet I want to be single again

(ચેટ) આઈ વોન્ટ ટુ બી સીંગલ અગેઇન

સર્વે—

૩૭

આનંદના અબ્ધિમાં નાહ્યા

આનંદ મંગલ જયજયકર

પ્રેમતણા પરિમલથી પામ્યા,

પ્રેમતણી પ્રભુતાનો સાર

હંપતિ મિત્રતાણું સંમેલન

મયું પ્રેમે તર્યા સંસાર

જન મંડલમાં પ્રેમ પ્રકાશી

પડો પ્રેમતણા પીળાર—આનંદનાં

સમાપ્ત.

વગર ઈન્જને વાળા કાઢવા માટે

બાદશાહી સાબુ.

બાદશાહી સાબુ—સફાઈથી વાળ દુર કરવા માટેજ છે.

બાદશાહી સાબુ—ચામડીનો અસહી રંગ રાખે છે કાળી પડતી નથી.

બાદશાહી સાબુ—વાપરનારાઓ સંપૂર્ણ સંતોષ પામ્યા છે.

બાદશાહી સાબુ—ચામડીના તમામ દરદ નાબુદ કરે છે.

બાદશાહી સાબુ—ચૂપ્ત બાગેના વાળ સારી સીતે કાઢે છે.

બાદશાહી સાબુ—ત્રણ સાબુના બોક્સ એકનો રૂ. ૧, પો. ચાર આના હીંદુસ્તાનમાં જમે જમે વેચવા માટે એજન્ટો જોઈએ છે.

સોલ એજન્ટ—મહાજન એન્ડ કું

સેખ મેમણ સીંહ-મુંબઈ.

ઈનામ રૂ. ૧૦૦૧.

બાદશાહી

પેનક્યુરર.

ફલાયટી ૦૦૦૦૦' દવાથી હિતરતા પ્રકારનું સાબીત કરનાર છે

રૂ. ૧૦૦૧ ઇનામ આપવામાં આવશે.

બાટલી એકનો રૂ. ૧) પોસ્ટ બુદ્.

છોટાલાલ છગનલાલ મહાજન એન્ડ કું

મુળજી નેશ મારકીટ સામે-મુંબઈ

જાહેર ખબર

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકના ગાયનોની યોગ
કીઓ ન્યાં અમારે મુકામ હશે ત્યાંથી નીચલી કીંગને
રાકડેથી મંગાવ્યાથી યોગદારામાં આવશે.

યોગકીલું નામ

કીંગને.

ખીલ્લમંગળ ઉર્ફે સુરદાસ	૦—૨—૦
શ્રી ભક્તિ વિજય	૦—૨—૦
સુરેખા દરબુ	૦—૨—૦
નાગર ભક્ત	૦—૨—૦
નીલમ—ખાલુક	૦—૨—૦
મનદર—મેના	૦—૨—૦
યોગ કન્યા	૦—૨—૦
મદાપેતા—કાકમ્બરી	૦—૨—૦
રજની—ચંદ્ર	૦—૨—૦
જોહરે શમશીર...	૦—૨—૦
શ્રી જયમલ્લી	૦—૨—૦
માતૃ પીતૃ ભક્ત પુંડરીક	૦—૨—૦
ઉર્વશી—પુરવા...	૦—૨—૦
હોયલ પદમણી...	૦—૨—૦
જેસલ તોરલ	૦—૨—૦
ખીરખલ ખાકશાહ	૦—૨—૦
ચંદ્ર મલા	૦—૨—૦
ખરીલ—સાગર...	૦—૨—૦
કનક—કેશરી	૦—૨—૦

માલીક—વી. એચ. મનીપુરીયા યોગદાર.

શ્રી વિજય મીતમ વાલક સમાજ.

